

Táhneme za jeden provaz

O Vánocích oslavili 16 let společného života. Pán Bůh jim daroval tři úžasné děti a mnoho zkušeností, jak jít společně životem... Proto zkusíme od Bohunky a Hynka Sladkých získat spoustu zajímavých receptů do manželství.

Foto archiv: manželů Sladkých

Co je tedy v manželství nejdůležitější?

H: Podstatných věcí je víc, ale hodně důležitá je komunikace. V době našeho cholení nebyly mobily, proto jsme si neustále posílali dopisy. Psali jsme si, co prožíváme. Také jsme si psali deníčky, které jsme si občas vyměnili, a tak jsme se víc dozvěděli, čím ten druhý žije, co je pro něj důležité – bylo to takové SDÍLENÍ ŽIVOTA.

I dnes je pro nás toto sdílení důležité. Potřebujeme si povídat, stále znovu zjišťovat, čím ten druhý žije... Když to nevíme, pak se vzdalujeme – a zjišťujeme, že nežijeme spolu, ale vedle sebe...

Kde na to v dnešní době vzít čas?

B: Vždycky se nám to nedaří, někdy je opravdu těžké si ten čas na sebe najít. Hektická doba nás někdy žene, zdá se, že všechno ostatní je důležitější, než můj partner... Například neumyté nádobí se někdy tak „staví do popředí“, že se zdá, že nejdůležitější na světě je ho umýt... :-). Ale ono to tak není. Vztah k druhému člověku je přece mnohem důležitější, ne?

Měli jste nějaký manželský vzor?

B: Pro mě byli vzorem moji rodiče – měli se rádi i po 30 letech společného života, byli si vzájemně velkou oporou, jejich láska byla na nich vidět! Mohla jsem vyrůstat v harmonické rodině – vzájemný láskyplný vztah rodičů je něco, co ovlivní děti na celý život.

Co se Vám ve Vašem vztahu osvědčilo?

B: Na začátku jsem si často opakovala tři body, které mi pomáhaly vidět věci z úhlu pohledu mého partnera: je jiný, nedělá to schválně a má mě rád! Další velice důležitou věcí je mít k partnerovi úctu. To je takové to vědomí, že je pro mě můj manžel důležitý. Že ho nechci nikdy podrazit. Například že

o něm nemluvím negativně před kolegyněmi, kamarádkami... Jak často právě toto kolem sebe slyším!

H: Držet spolu, táhnout za jeden provaz. Tady to vidím jako důležité hlavně ve výchově dětí a před dětmi. Pokud jeden řekne dítěti „A“ a druhý „B“, dítě si samozřejmě vybere to, co se jemu víc „hodí do karet“. Zde je důležité, aby rodiče byli jednotní. Pokud jeden rodič dítěti něco zakáže, neměl by tu ten druhý povolit...

Bohumila a Hynek Sladkých

16 let manželství, 3 děti

Práce Bohunky: osobní asistentka u zdravotně postižených

Práce Hynka: vývojový pracovník v Jablotronu

Záliby obou: hudba

Co však dělat, když mají manželé na problém rozdílné názory?

H: Pokud mají manželé na něco společného jiný názor, je důležité o tom mluvit a hledat spolu nějaký kompromis... A nebo si to rozdělit – za jednu oblast odpovídá jeden z partnerů a za jinou oblast ten druhý. A potom přenechat partnerovi plnou důvěru, věřit mu, že to udělá, jak umí nejlépe... A být mu při tom oporou.

Muž někdy udělá některé věci jinak, než by udělala žena. Ale to přece vůbec nevedí! Dokonce to může být pro celou rodinu přínosem! Třeba při společném úklidu by nemělo platit, že pokud se to neudělá tak, jak by to udělala maminka, je to špatně... Ne. Je to jinak, ale rodina by měla zažít pochválení a ocenění! Vždyť se všichni snažili! Umět pochválit je velice důležité. Je to často ta nejlepší motivace... Děti nosí ze školy většinu jedniček, ale rodiče se pozastaví ne u nich, ty

berou jako samozřejmost, ale u jedné trojky, která se také mezi jedničkami vyskytuje... Proto je důležité hledat a vidět to pěkné, za co lze pochválit. Časem nám totiž to krásné zevšední a my pak vidíme hlavně ty chyby.

A co dělat právě proti tomu zevšednění?

B: Snažit se udělat druhému radost: drobnosti – jeden druhému donese pyžamo, pusťte ho dřív do koupelny, při nákupu koupí druhému to, co on má rád, něčím druhého překvapí... Vyjít ze stereotypu – například začít chodit do tanečních kurzů pro dospělé. Pak ti dva mohou řešit i jiné než běžné provozní konflikty: pošlapané nohy, zapomenuté kroky od minule, pokud si je jeden z partnerů opravdu není schopen zapamatovat. A věřte, že to stojí zato! :-)

A to úplně nejdůležitější?

H: Vztah k Bohu. V době, kdy jsme spolu chodili, jsme se na každé schůzce spolu modlili, v době odloučení jsme se modlili jeden za druhého. Také jsme si vytvořili vlastní modlitbu za náš vztah.

Manželství je svátost a to znamená, že máme nechat v našem vztahu působit Boha... Nemáme se spoléhat jen na své vlastní síly, protože člověk sám na to nestačí. Někdy se člověku tak nechce! Někdy nás ten život tak ubíjí, že nejsme schopni ani ochotni se chtít znovu snažit, chtít pochopit svého partnera... Proto je tak důležitá modlitba! Modlitba s dětmi i modlitba manželů, když už jsou děti uložené ke spaní. Bez Boha je to mnohem těžší – a chybí motivace k novému začátku. Bez Boha a bez vzájemného odpuštění. Nikdo z nás není anděl, každý děláme chyby, navíc jsme jako muž a žena tak rozdílní! A tady nastupuje MILOST, kterou nám chce Bůh dát, pokud o ni budeme prosit a pokud se jí otevřeme...

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho radosti pro celou Vaši rodinu.

ZMĚNI DŘÍVĚJŠÍ ASTRONOMICKÉ JARO DATUM VELIKONOC?

Víme, že datum Velikonoc se stanoví na první neděli po prvním jarním úplňku. Četl jsem, že astronomické jaro může někdy začít i 19. 3. Ovlivní to v budoucnu datum Velikonoc nebo se nadále bude při jeho stanovení počítat s jarem začínajícím 21. 3.? Kdy tedy budou Velikonoce, jestliže jarní úplněk připadne na 20. 3.?
Ruda, 17 let

Tvůj dotaz se týká vlastně tří různých věcí. Předně jarní rovnodennosti.

Ta je dána pohybem Země kolem Slunce. Tento pohyb je skoro dokonale pravidelný. Na tomto světě ale nic není úplně dokonalé. Země obíhá kolem Slunce nikoli po kružnici, nýbrž po mírně šišaté křivce (elipse). Tato myšlená křivka se sama jakoby otáčí (říká se tomu precese). Jedno kolečko udělá za 26 tisíc let. Čas mezi dvěma jarními rovnodennostmi (tzv. tropický rok – právě ten odpovídá rytmu ročních dob) se tak stá le zkracuje. Je to jeden z důvodů, proč bude potřeba gregoriánský kalendář skutečně upravit – ale až za pár tisíc let...

Druhá věc je kalendář samotný. Pro praktické účely občanské časomíry vyžadujeme, aby „dílký“ na časové ose byly v čase „rozmístěny rovnoměrně“ nebo aspoň podle nějakého jednoduchého pravidla (jako přestupné roky). Navíc chceme, aby se roky, měsíce apod. počítaly v celých dnech. Na

štěstí se nebeské pohyby dají dost dobře zprůměrovat. I když se např. délka pravého slunečního dne (doba mezi dvěma po sobě následujícími pravými slunečními poledny) během roku mění, dá se určit průměrná hodnota, která se v průběhu staletí zachovává.

Proto se v občanské i liturgické časomíře řídíme myšleným Sluncem a myšleným Měsícem, které se pohybují dokonale rovnoměrně. Každému kalendáři vlastně odpovídá jakási fiktivní sluneční soustava, v níž se myšlená nebeská tělesa pohybují tak, aby se význačné „dílký“ na časové ose mezi sebou shodovaly. Těm se říká „cyklické Slunce“ a „cyklický Měsíc“. Ty se pohybují zcela rovnoměrně – na rozdíl od skutečných nebeských těles, ale v průměru se shodují. Proto se to jmenuje „střední“ (průměrná) časomíra.

Tvůj dotaz naráží právě na tuto nepravdivost. Náš kalendář je totiž definován tak, aby na přesný astronomický okamžik rov-

nodennosti v průměru připadalo datum 21. března. Kalendář však má čtyřletý a čtyřsetletý cyklus přestupných let, a proto rovnodennosti připadají tři možná data: 19., 20. a 21. března (bereme-li jeruzalémský čas). Někdy kolem roku 2030 nastane několik desetiletí, kdy astronomické rovnodennosti nikdy nepřipadne datum 21. března, ale zase třeba po roce 2300 nastanou desetiletí, kdy astronomická rovnodennost bude vždy 21. března. Takže tvůj dotaz se vlastně týká jednoho zcela normálního a nutného rysu kalendáře. Tak to má být a nic není potřeba upravovat.

Třetí věc je pak určování data Velikonoc. V první polovině prvního tisíciletí po Kristu židé (hlavně mezi sebou) a křesťané (rovněž hlavně mezi sebou) na toto téma vedli dlouhé a nepěkné spory. Dodnes je to velmi citlivé téma. Poslední pokus o smír se konal v roce 1997 v syrském Aleppu, kde se opět zopakoval princip, že řešení by mělo vycházet z pohybu nebeských těles. Kalendář a určování data Velikonoc se tedy opravdu může změnit. Pracuje se na tom. Jenže s tím museli souhlasit všichni. Za dobrých 1800 let jednání se to ještě nepodařilo domluvit, takže bych na brzkou změnu moc nesázel.

P. Pavel Gábor SJ, Ph.D.
Vatikánská observatoř,
Tucson, Arizona

CO VZKAZUJE RODINÁM PAPEŽ FRANTIŠEK?

Připomeňme si tři klíčová slova pokojného a radostného života v rodině: s dovolením, děkuji, promiň. Rodina, ve které se namísto neomalenosti žádá o dovolení, namísto sobeckého jednání se děkuje a ve které ten její člen, který zjistí, že učinil něco nepěkného, umí požádat o odpuštění, taková rodina potom žije v pokoji a radosti. Pamatujme si tato tři slova. A můžeme je společně zopakovat: s dovolením, děkuji a promiň!
Svátek Svaté Rodiny 29. 12. 2013

ÚSMĚVNÉ VÝROKY

Úsměvné výroky nám zaslali Janek a Michael Vašků

Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek.

Sestra zase měla na vysvědčení samé jedničky. Vsadil jsem, že mi to dělá naschvál.

Babička je tlustá, protože je plná lásky.

Nevim, kolik je mi roků, protože se to stále mění.

Akvárium je vlastně malé moře, ve kterém plavou domácí rybičky.

Poloostrov je takový ostrov, který se úplně nedokončil.

Obyvatelé Sardínie se nazývají sardinky.

V mamčině břicho je miminko. Jenom nevím, jak ho spolkla.

Každá ryba vyrábí jikry, ruské ryby i kaviár.

